

for øvrigt ogsaa har vist ved forskellige Lejligheder. Jeg har aldrig hørt til Overbudsmændene, og jeg skal støtte det ærede Medlem efter Ævne, naar der kommer til at foreligge Udgiftslove, hvor jeg finder, at der kan være Grund til at spare. Det er jo ikke altid, der er noget at spare paa.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig paa det nuværende Tidspunkt.

**Piper:** Den højtærede Finansminister mente, at jeg ikke havde forstaaet de Bemærkninger, der blev vekslet mellem ham og det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) angaaende Børsskatten. Det beror paa en Misforstaaelse; jeg forstod meget godt de Bemærkninger, der veksledes, men det forrykker ikke mit Syn paa denne Sag. — Den højtærede Finansminister mente, at jeg var saa begejstret for denne Skat. Ja, den højtærede Finansminister har jo ikke været saa begejstret for den. Jeg mindes, at det kostede ret stærk Precision i sin Tid at faa den højtærede Finansminister til at fremsætte Børsskatten, som dog har vist sig at give saadan en god Høst til Statskassen.

Derimod tror jeg nok, at den højtærede Finansminister, hvis jeg skal dømme efter hans Bemærkninger, maa paa et andet Punkt have misforstaaet adskillige af de Ytringer, der faldt fra mig. Den Stilling, som mit Parti indtager til de indirekte Skatter, fremgaar af det, jeg udtalte i Gaar. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier: „Ministerens har søgt at fordele Smerterne ved disse mange Skattelove paa den direkte og den indirekte Basis, idet Ministeren tilsigter at skaffe en Indtægt af 35 Mill. Kr. gennem indirekte og det øvrige Beløb gennem direkte Beskatning. Denne Bestræbelse for at fordele Skatterne paa den indirekte og den direkte Basis kan vi ganske give vor Tilslutning. Imidlertid var Ministeren, da han fremsatte disse Lovforslag om indirekte Skatter, gaaet meget højt op med de Satser, som var tænkt at skulle hvile paa Øl, Vin og Tobak, saa højt, at Beskatningen vel nærmede sig et Forbud mod Brugen af disse Produkter; i alt Fald vilde Brugen forbyde sig selv for de mindre bemidlede“. Det var det, jeg udtalte, og jeg sluttede med at sige: „Dette falder nu ikke ganske sammen med det Syn, vi har paa Hensigtsmæssigheden af at lægge en Del af Beskatningen paa den indirekte Basis; thi Skatten bør ikke i noget Tilfælde blive saa stor, at den virker prohibitivt“. Jeg er ikke i Stand til at se nogen Uoverensstemmelse mellem det, jeg her har

udtalt, og mit Partis Stilling til de indirekte Skatter. Som Ministeren vil lægge Mærke til, talte jeg om de indirekte Skattelove, som de var; da Ministeren forelagde dem; men jeg udtalte senere min Glæde over, at de meget høje Satser, som Ministeren havde ansat, særlig Satserne paa Tobak og paa det hidtil skattefri Øl, nu var reducerede, idet jeg og mit Parti ikke fandt det hensigtsmæssigt at komme op til saa stor en Afgift paa disse Objekter.

Angaaende Merindkomstskatten udtalte den højtærede Finansminister, at han vilde berigtige mine Udtalelser og den Opfattelse, jeg havde af denne Sag, idet den ikke var ganske rigtig. Jeg maa dog hævde, at den Gang Merindkomstskatten kom frem, var det Tanken at lade de store paa Grund af Krigen erhvervede Indtægter holde for til Dækning af de paa Grund af Krigen opstaaede Udgifter, og de af Ministeren omtalte Smaaændringer, sigtende til at holde de Indtægter ude, med Hensyn til hvilke der ikke var Tale om Krigsfortjeneste, vidnede ogsaa om, at det var Grundopfattelsen. At der skete en Forskydning i denne Opfattelse ved, at Skatten blev gentaget, og at der derved kom flere og flere med af dem, for hvem Krigsindtægterne ikke spillede den store Rolle eller overhovedet nogen Rolle, forandrer ikke den Kendsgerning, at det var Krigsindtægterne, som man i første Linie havde søgt at ramme. Men naar man nu, som vi, kan jeg gerne sige, har været nødt til i de foregaaende Aar, fortsætter med denne Merindkomstskat, er der ogsaa Grund til at søge at gøre Overgangen bort fra denne Skat saa lempelig som muligt. Det var man inde paa i Fjor, idet man lagde et Aar til Sammenligningsaaret, og det mener jeg og mit Parti, at man ogsaa burde have gjort i Aar for derved at komme bort fra den og ind paa en mere rationel Skat, thi det kan ikke nægtes, at denne Merindkomstskat — og det gælder navnlig, jo oftere den kommer igen — er en ganske irrational Beskatning. Det var derfor, jeg udtalte, at jeg havde haabet, at den højtærede Minister i Aar var fremkommet med et nyt udarbejdet Skattegrundlag, i hvilket samtlige Beskatningsobjekter, der kunde komme ind under den direkte Beskatning, var inddraget, deriblandt ogsaa Beskatningen af den gode Fortjeneste, der har været paa Omsætning af Malerier og lignende. Det var kun et Eksempel, jeg her nævnede, thi det vækker selvfølgelig Anstød hos de Skatteydere, som skal beskattes saa stærkt, at se andre Skatteobjekter ganske fritaget for Skat.

Formueskat for Aktieselskaber er i det